

Медичний Університет

Газета виходить з травня 1928 року

№1-2 (3045-3046)

Понеділок,
28 лютого 2022 року

Ціна договірна

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

ВІТАЄМО!

Шановні жінки!

Прийміть найщиріші та найсердечніші вітання зі святом 8 березня!

Цей прекрасний день уособлює величезну любов і повагу до прекрасної половини людства. Ми не уявляємо свого життя без вас, без вашої турботи та уваги, активної та плідної діяльності у всіх сферах життя – від виробництва до науки, від освіти та охорони здоров'я до бізнесу та політики.

Ви, сучасні представниці прекрасної статі, соціально активні, комунікабельні, зростаєте професійно й особистісно, при цьому встигаєте дбати про близьких, рости дітей, зберігати порядок та затишок у будинку, що нелегко навіть у XXI столітті з його технологічним прогресом.

Хочемо висловити вам вдячність за внесок у розвиток та процвітання університету, за успіхи в науці та педагогічній діяльності. Ви працюєте з повною віддачею, прагнучи досягти високих результатів, і неодмінно їх досягаєте. Авторитет та визнання нашого університету постійно зростають – і в цьому є ваша величезна заслуга. З любов'ю та старанністю ви передаєте знання, виховуєте молоде покоління в добрих традиціях університету.

Дякуємо вам за підтримку, атмосферу взаємної поваги, гармонії та любові і від імені всіх чоловіків нашого колективу бажаємо вам величезного щастя, кохання, міцного здоров'я, оптимізму та весняного настрою! Більше вам квітів, посмішок, радощів, і не лише цього дня! Нехай здійсняться всі добрі побажання, які ви почуєте у ці святкові дні!

Ректор університету **Валерій Капустник**
Голова Вченої ради **Володимир Лісовий**

НАГАЛЬНА ТЕМА

ХНМУ – УЧАСНИК ПІЛОТНОГО ПРОЄКТУ

8 лютого ректор медичного вишу зустрівся з радницею Міністра внутрішніх справ України, головою ГО «Соціальний діалог», експерткою Українського інституту майбутнього Анною Міщенко.

Пані Анна як радниця Міністра з питань залежності поінформувала про проєкт створення Медико-соціального Кризового Центру.

«Це великий проєкт, який охопить школи в Харківській області. Проєкт про дітей і дорослих, про залежності та психічне здоров'я. У березні ми плануємо проведення першого Форуму, де будуть задіяні Міністерство охорони здоров'я та Міністерство освіти та науки України і всі ті, хто

може допомогти нам у впровадженні нашого проєкту в життя. Ми також хочемо об'єднати зусилля всіх Міністерств на базі Харківського пілоту, щоб продемонструвати, як можна вирішувати проблеми дітей та їх родин, а через пілота реалізувати проєкт у межах всієї країни», – зазначила пані Анна.

До реалізації пілотного проєкту долучився Харківський національний медичний університет та Харківська обласна дитяча клінічна лікарня № 1 в особі генеральної директорки Оксани Піонтковської.

Валерій Капустник подякував за залучення медичного університету до вкрай актуального проєкту, адже виш має кваліфікованих фахівців, які готові взяти участь у реалізації даного заходу.

Першим кроком у роботі «Кризового Центру» стала розробка профілактичних тренінгів для вчителів та співробітників ювенальної поліції. У розробці тренінгів взяли участь співробітники кафедри психіатрії, наркології та медичної психології – професорка Ганна Кожина та доцентка Катерина Зеленська. Крім того, було вирішено залучити до проєкту студентів-волонтерів медичного вишу, які мають великий досвід у допомозі нужденним.

Наступним кроком передбачається залучення до координаційної ради всіх дотичних до дитини спеціалістів задля напрацювання алгоритму реагування служб виконавчої влади у випадках вживання дитиною наркотичних речовин.

За матеріалами сайту ХНМУ

АКТУАЛЬНО

КРУГЛИЙ СТІЛ ОБ'ЄДНАВ НАУКОВЦІВ ХНМУ

8 лютого в залі для конференцій відбувся круглий стіл за участю ректора Валерія Капустника та науковців медичного вишу, метою якого стало обговорення нагальних питань розвитку університетської науки та ролі й місця наших науковців у цьому процесі.

Зокрема Валерій Андрійович зауважив, що без науки і наукових досліджень заклад вищої освіти не може називатися університетом. Для того, щоб займатися наукою, необхідно мати відповідну матеріальну базу і науковий кадровий потенціал, який представляє собою симбіоз досвідчених та

молодих науковців. Очільник вишу вказав на необхідність зосередження зусиль науковців на вирішенні визначеного кола наукових проблем, концентрації кадрового, матеріально-технічного, фінансового потенціалу для отримання конкретного вимірюваного наукового результату.

До обговорення долучилися професори Валерій М'ясоєдов, Ігор Завгородній, Антон Ткаченко, Дмитро Бутов та професорки Тетяна Чайченко, Наталія Макєєва, Наталія Некрасова, Анжела Сташак, Ірина Князькова та ін.

У ході зустрічі розглядалися питання щодо можливостей стажування аспірантів, створення наукових центрів з вивчення визначених захворювань, розвитку журналів університету, проблеми великої кількості наукових тем з невеликою значущістю, питання комерціалізації наукової діяльності, наукової співпраці з приватними медичними установами, залучення до співпраці науковців-випускників університету, підвищення ефективності публікаційної активності науковців університету.

Ректор запропонував створити експертну групу для генерації нових ідей, організації наукових колективів – проривних груп – на стику нагальних проблем у кооперації з міжнародними партнерами. Це, на його думку і на думку учасників круглого столу, має бути одним із кроків у підвищенні ефективності наукової діяльності.

За матеріалами сайту ХНМУ

ЗД ТЕХНОЛОГІЇ В ХНМУ

МЕДИЧНИЙ ВИШ ПРЕЗЕНТУЄ НОВИЙ ПРОЄКТ «СЕРЦЕ»

Центр тривимірних технологій ХНМУ напередодні Дня закоханих презентував свій новий проєкт «Серце»

Це експериментальний проєкт з відтворення натурального анатомічного препарату за допомогою сучасних тривимірних технологій сканування, моделювання й прототипування, що допоможе здобувачам освіти наочно та більш детально вивчати особливості будови серцево-судинної системи.

Синтетична модель серця надрукована на термопластичних принтерах. 36 годин безперервного друку, 90 годин розпису. Після друку виробу виконано механічну та хімічну обробку. Розпис робився акриловими фарбами із застосуванням аерографу та пензлів. Центром тривимірних технологій були опановані й використані різні засоби створення такої моделі. Усе це робить даний проєкт унікальним!

За матеріалами Центру тривимірних технологій

УКРАЇНО-ШВЕЙЦАРСЬКИЙ ПРОЄКТ

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ УНІВЕРСИТЕТУ ТА ПРОЄКТНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ

Представники нашого університету пройшли триденний тренінг, який відбувся 25–27 січня в Одесі в рамках діяльності Українсько-Швейцарського проєкту «Розвиток медичної освіти». З боку нашого університету в заході взяли участь представники ННІ якості освіти, кафедр внутрішньої медицини, латинської мови, деканів II та IV факультетів під керівництвом проректорки Ірини Лещиної.

Під час тренінгу наша команда ознайомилася з методологіями та стандартами у проєктному менеджменті, відвідала заняття з вдосконалення управлінських компетентностей та стратегування тощо.

Першого дня команди учасників брали участь у тренінгу «Конкуренція в сучасному світі та причини стратегувати». Розглядалися основні стратегічні поняття, такі як візія, місія, цілі, визначення та аналіз цільових аудиторій, визначення та аналіз проблеми клієнтів тощо.

Спікерами першого дня стали Ірина Лещина, Ігор Завгородній, Інна Чухно, Вікторія Ткаченко.

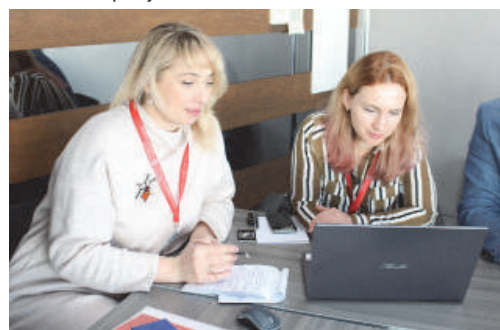
Спільно з тренерами УШП представники нашого вишу працювали над розробкою проєкту щодо покращання якості інформаційно-освітнього середовища та підвищення пізнаваності університету на міжнародному ринку освітніх послуг.

У ході роботи над проєктами учасники команд опанували інструменти стратегічного планування, проєктного менеджменту,

визначення мети, етапів проєкту, планування бюджету, оцінки ризиків. Також були напрацьовані практичні кейси щодо рамок проєкту та індикаторів його ефективності.

Варто зазначити, що під час виконання завдань панувала атмосфера творчої командної роботи, що призвело до отримання гарних та якісних результатів.

Напрацьовані практичні кейси, які були отримані під час тренінгу, є надзвичайно актуальними для нашого закладу вищої освіти та потребують подальшої детальної розробки і впровадження у життя та діяльність університету.

Андрій Мацько, заступник директора ННІ якості освіти

БУЛО КРУТО!

У рамках Україно-Швейцарського проєкту «Розвиток медичної освіти» команда ХНМУ взяла участь у тренінгах з приводу алгоритмів створення клінічних сценаріїв за різними медичними спеціальностями для підготовки майбутніх лікарів, що відбулися у Києві 27–28 січня.

Упродовж тренінгу учасники вчилися організовувати проведення практичних занять для студентів, складали сценарії для відпрацювання клінічних навичок, а також створювали чек-листи для оцінки якості виконання клінічних та практичних станцій.

Перший день почався з дискусії щодо ролі симуляційного навчання у медичній освіті. Обговорювали на що варто звертати увагу при підготовці викладачів і викладачок симуляційних центрів для роботи зі студентами; багато уваги приділили й навичкам комунікації.

Учасники в командах від пілотних ЗВО розглянули поперечно надіслані сценарії, проаналізували їхню структуру та компоненти й вчилися надавати конструктивний зворотний зв'язок.

Другого дня обговорювали ключові принципи та елементи складання клінічних сценаріїв, а також практикувалися у їхньому створенні. Учасники-викладачі разом із запрошеними студентами волонтерами тестували медичні симуляції відповідно до створених сценаріїв. Особливу увагу приділили створенню зрозумілого алгоритму, за яким студенти мають діяти упродовж відпрацювання клінічних навичок.

Найяскравішим моментом освітнього дня стала спільна робота зі студентами на станціях із використанням манекенів та медичного обладнання. У практичній частині сесії для викладачів із програмування розроблених клінічних сценаріїв учасникам допомагали п'ять студентів-волонтерів з Української медичної студентської асоціації.

«Під час тренінгу я дійсно занурилася в атмосферу якогось великого медичного флешмобу. У режимі реального часу ми створювали клінічні випадки та надавали медичну допомогу на різних рівнях. Ще раз пересвідчилася, що якісна медична симуляція – надійний шлях до набуття медичних компетенцій. Було круто!», – підсумувала участь у проєкті нашої команди Юлія Волкова.

За матеріалами Україно-Швейцарського проєкту

НАУКОВА СЕСІЯ ХНМУ

ТРАДИЦІЇ І НОВАЦІЇ ХАРКІВСЬКОЇ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ШКОЛИ

26 січня в медичному виші в режимі онлайн відбулася Наукова сесія, традиційно присвячена 218-й річниці утворення й 217-річниці відкриття Харківської вищої медичної школи.

Розпочинаючи засідання сесії, ректор університету Валерій Капустник зазначив, що минулий рік для нашого закладу вищої освіти був доволі непростим, проте плідним на здобутки в освітній, науковій і практичній діяльності. Також очільник вишу наголосив, що у нас є прагнення вдосконалювати розвиток освіти, науки, охорони здоров'я, зміцнювати позиції нашого закладу вищої освіти у міжнародних та вітчизняних рейтингах. «Хочу подякувати всім науковцям за працю, величезний внесок у скарбницю нашого університету і держави. Наш колектив об'єднує кращих новаторів, дослідників, учених, які спільними зусиллями створюють потужний науковий осередок. Бажаю, щоб кожен день для вас був багатим на нові рішення, ідеї, задуми, цікаві розробки та ініціативи. Будьте натхненними своєю справою!». Також Валерій Андрійович привітав колег, яких відзначено на державному й регіональному рівнях, студентів, для яких доповіді стали першими та висловив сподівання, що їх участь у наукових форумах буде регулярною.

Пленарне засідання розпочала заслужена діячка науки і техніки України, завідувачка кафедри внутрішньої медицини №3 та ендокринології професорка Лариса Журавльова доповіддю «Пандемія за пандемії». Надалі заслужений діяч науки і техніки України завідувач кафедри хірургії №2 професор Ігор Андрійович Криворучко від колективу авторів представив доповідь «Пошук «Святого Граалю» для сепсису: від Гомера до сьогодні». Потім заступник директора НДІ експериментальної та клінічної медицини, переможець обласного конкурсу «Найкращий молодий науковець Харківщини» Анатолій Оніщенко доповів про великі перспективи малих частинок: наноматеріали в лікуванні онкопатології.

У рамках Наукової сесії відбувся Фестиваль молодіжної науки, де було визначено переможців конференції та наукових конкурсів. В інтерактивному режимі голова Ради Науко-вого товариства студентів, аспірантів, молодих учених ХНМУ Олеся Плехова оголосила імена нагороджених молодих науковців.

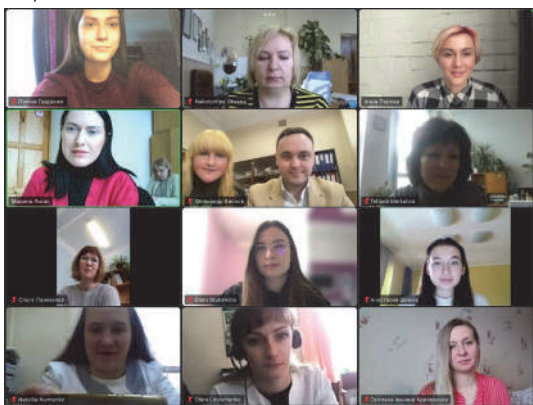
Висока активність молоді нашого університету в наукових заходах надає впевненість в їхніх нових здобутках, нових перемогах та нових нагородах.

Вікторія Захаревич

ФЕСТИВАЛЬ МОЛОДІЖНОЇ НАУКИ

МОЛОДЬ: НАУКА ТА ІННОВАЦІЇ

З 24 по 26 січня в медичному виші проходив Фестиваль молодіжної науки «Медицина третього тисячоліття». Першого дня учасники мали змогу взяти участь у 5 секційних засіданнях: «Акушерство та гінекологія», «Педіатрія», «Інфекційні хвороби», «Хірургія», «Нейронауки», «Клінічна медицина навколишнього середовища».

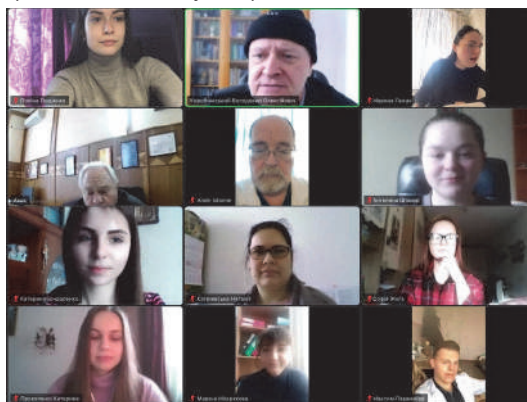

Цього року вже вкотре фестиваль відбувається в умовах карантину, тому всі секційні засідання були доступні у режимі онлайн. Загалом на секціях було заслухано 34 доповіді молодих учених і студентів з різних галузей медицини.

У другій половині дня стартував науковий брейн-ринг, який зібрав 22 команди з різних кафедр університету. Цього року для учасників брейн-рингу були підготовлені запитання за категоріями, а саме «Розминка», «Зіркові запитання», «Про COVID», «Книги та фільми» та «У світі тварин». Під час запеклої командної боротьби перемогу змогли вибороти найсильніші команди.

Другого дня Фестивалю слухачі мали змогу віртуально відвідати такі секції: «Теоретична та експериментальна медицина»,

«Суспільно-гуманітарні науки», «Стоматологія», «Профілактична медицина», «Внутрішні хвороби» та «Мова. Культура. Соціум», де була представлена 51 наукова робота.

Цьогоріч на Постерну сесію було подано 44 постера, голосування за які тривало протягом дня, результати якого були представлені на пленарному засіданні Наукової сесії ХНМУ.

У другій половині дня відбулося засідання дебатного клубу «Allis inserviendo consumer – кредо лікаря чи шлях до вигорання». Учасники досить енергійно дискутували на дану тематику, активно висловлювали свої думки та гідно їх відстоювали.

На завершення робочого дня відбулося Міжвузівське молодіжне наукове стендап-шоу «Science slam», де за допомогою інтелектуального гумору про свої наукові надбання розповіли 8 доповідачів. Усі учасники та слухачі отримали масу нової інформації та окрім цього – відмінний настрій.

Вітаємо переможців наукових заходів та дякуємо молодим науковцям за активну участь!

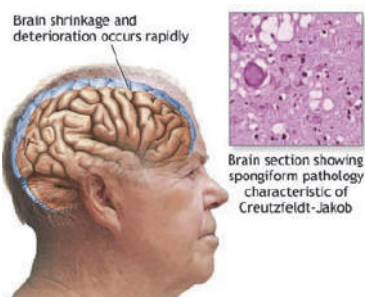
Олеся Плехова

ОБЕРЕЖНО, БІЛКИ-ВБИВЦІ!

Життя — це спосіб існування білкових тіл, суттєвим моментом якого є постійний обмін речовин із оточуючою їх зовнішньою природою.

Ф. Енгельс

Білки виконують усі можливі функції у клітині та організмі – від побудови компонентів клітин та каталізу реакцій обміну речовин до підтримання імунітету. Тривалий час вважалося, що білки є лише молекулярними машинами, що тільки реалізують закладені у послідовностях їхніх амінокислот програми і не здатні передавати будь-які ознаки чи властивості. Однак у 1982 році С. Прузінер відкрив нетипові білки-пріони, які уражають головний мозок людини та інших ссавців і спричиняють невиліковні нейродегенеративні хвороби.

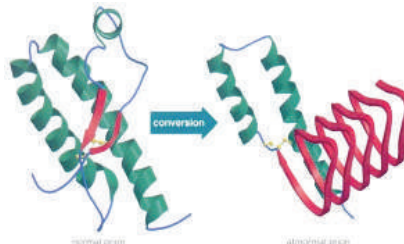

Амінокислотна послідовність пріонів співпадає з такою у нормальних білків клітини, проте вони мають відмінну третинну структуру. Крім того, вони збираються у довгі волокна і змушують нормальні білки змінювати третинну структуру та приєднуватися до цих волокон. У людини та ссавців нестача нормальних білків, необхідних для функціонування нейронів, та накопичення пріонних білкових волокон у головному мозку спричиняють масову загибель нервових клітин та утворення на їх місці порожнин, від чого уражена ділянка мозку стає губчастою. Цілком зрозуміло, що патологічні зміни призводять до порушення функцій головного мозку, у тому числі втрати пам'яті, здатності рухатися та говорити. Інкубаційний період та тривалість хвороб, спричинених інфекційними білками, можуть складати до 50 років. Пріони викликають хворобу Кройцфельда-Якоба, синдром Герстмана-Штрійслера-Шейнкера, фатальне сімейне безсоння та куру у людини, губчастоподібну енцефалопатію великої рогатої худоби («коров'ячий сказ»), скрепі в овець тощо. Кількість зареєстрованих випадків пріонних хвороб у людини за всю історію не перевищує декількох тисяч, проте це, наймовірніше, зумовлено труднощами диференційної діагностики з іншими нейродегенеративними захворюваннями, зокрема хворобою Альцгеймера.

Незважаючи на те, що існують спадкові форми пріонних хвороб, більшість випадків найбільш поширеної у людини хвороби Кройцфельда-Якоба є набутими. Найчастіше вона спричиняється випад-

ковими змінами єдиної молекули білка в головному мозку людини, що запускає ланцюгову реакцію утворення волокон пріонних білків. В інших випадках пріонні білки надходять з їжею та водою, що містять тканини мозку та продукти виділення хворих людей і тварин, із вдихуванням повітрям і навіть під час медичних втручань. Зокрема, у Західній Європі сотні пацієнтів з карликовістю згодом захворіли на хворобу Кройцфельда-Якоба після уведення недостатньо очищеного гормону росту, а мешканці Великої Британії до 1996 року народження не можуть бути донорами крові через спалах на островах «коров'ячого сказу» у попередні роки. Навіть підвищена температура, обробка ферментами розщеплення білків та зберігання у формаліні не руйнують пріони, тому і вчені, які досліджують пріони, наражаються на підвищену небезпеку інфікування, що зумовило мораторій на експерименти в цій галузі у Франції, починаючи з 2021 року.

Як це не дивно, усі зазначені вище пріонні хвороби людини та ссавців спричинені змінами одного і того ж білка PrP, функції нормальної копії якого у нейронах вивчені недостатньо. Пошук аналогічних білків у інших груп живих організмів виявив, що вони зустрічаються в інших тварин, рослин та дріжджів і є дуже корисними для них. Зокрема, у дрозофіли пріонні білки відповідають за довготривалу пам'ять, а у дріжджів сприяють зчитуванню багатьох генів, посиленню синтезу білка та зберігають історію їхнього «нешчасливого кохання». Останнім часом з'явилися припущення щодо виконання пріонами функції імунного захисту, зокрема, не виключено, що їхні волокна утворюють своєрідні капсули навкруги бактерій, які проникли до головного мозку, та ізолюють ці хвороботворні організми. Не виключено, що елементом захисних реакцій організму є й молекули мікроРНК, які уражений пріонами нейрон виробляє, упаковує в мембранні пухирці та надсилає в інші частини організму.

Хоча ми ще не так багато знаємо про пріони, способи лікування пріонних хвороб вже розробляються молекулярними біологами. Зокрема, досліджено вплив редагування гена PRNP, який кодує білок PrP, та додавання мікроРНК й антитіл для попередження неправильного укладання цього білка, однак усі ці роботи було виконано у культурі клітин і їхні клінічні перспективи поки що залишаються нез'ясованими. Та нещодавно виявилось, що одна зі складових кавових зерен – 3,4-диметоксикорична кислота – перешкоджає перетворенню нормального білка PrP на пріонний. Отже, пийте каву на здоров'я!

Юрій Садовніченко, доцент кафедри медичної біології

СПІВРОБІТНИКАМИ ХНМУ ОДЕРЖАНО:

Патент на винахід

1. Спосіб попередження ускладнень після лазерної епіляції. **Автори:** А.М. Дашук, Є.І. Добрянська, В.Г. Кравченко.

2. Спосіб діагностики фіброзу печінки в чоловіків, хворих на хронічний гепатит С. **Автори:** К.В. Юрко, Н.Є. Христенко, Г.О. Соломенник.

Патент на корисну модель

1. Спосіб сегментації цифрових зображень магнітно-резонансних томограм мозочка людини. **Автори:** О.Ю. Степаненко, Н.І. Мар'єнко.

Авторські свідоцтва

1. Алгоритм лікування артеріальної гіпертензії у хворих з метаболічним синдромом. **Автори:** О.М. Біловол, І.І. Князькова.

2. Спосіб лікування порушень сну у пацієнтів з артеріальною гіпертензією та ожирінням. **Автори:** О.М. Біловол, І.І. Князькова.

3. Система праймерів для детекції поліомавірусів JC та BK людини. **Автори:** А.В. Бондаренко, Д.П. Кацапов.

4. Спосіб верифікації критеріально-значущих тверджень опитувальника психологічної діагностики професійного вигорання Maslach Burnout Inventory на прикладі робітників служби екстреної медичної допомоги. **Автори:** В.А. Капустник, І.В. Завгородній, О.С. Лалименко, І.Г. Перова.

5. Опитувальник для визначення проявів дезадаптації до учбової діяльності. **Автори:** Г.М. Кожина, К.О. Зеленська, О.В. Васильєва.

6. Опитувальник для визначення рівня самостигматизації. **Автори:** Г.М. Кожина, К.О. Зеленська, І.М. Стрельнікова, М.А. Юдін.

7. Спосіб комплексного лікування хворих на шизофренію, яка ускладнилась терапевтичною резистентністю та порушенням енергетичного метаболізму. **Автори:** Г.М. Кожина, І.М. Стрельнікова, К.О. Зеленська, Л.М. Гайчук.

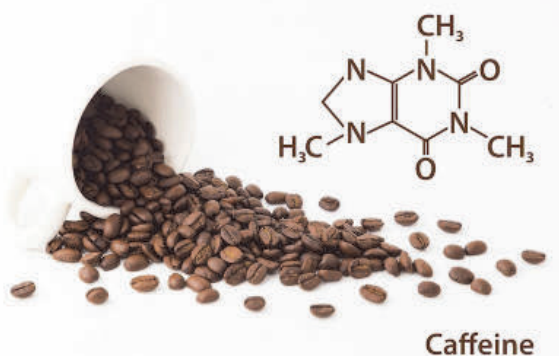
Анна Голданська, керівниця служби інтелектуальної власності

КАВА – УНІВЕРСАЛЬНИЙ ПРОДУКТ СЬОГОДЕННЯ

Найпопулярніший напій, зроблений з маленьких обсмажених зерен – кава. Його експорт з 2014 року та до сьогодні постійно зростає – тільки за статистикою на жовтень 2021 року було імпортовано більше 11 мільйонів мішків по всьому світу, що робить цей напій другим за об'ємом споживання у світі. Найбільш розповсюдженим напоєм залишається тільки вода.

Більшість людей навіть не помітили, як швидко кава стала щоденним ритуалом. Вона з нами завжди – щоб прокинутися або не заснути. Бодай друзів ми запрошуємо на прогулянку зі словами: «Зустрінемося на каву?», не маючи уявлення про її вплив на наше здоров'я та навколишнє середовище. Цей вплив може бути як позитивним, так і негативним, бо кава це складна хімічна суміш, яка містить більше тисячі різних хімічних речовин, включаючи вуглеводи, ліпіди, азотисті сполуки, вітаміни, мінерали, алкалоїди та фенольні сполуки.

Достатньо вивчені такі складові, як кофеїн, кафестол, кахвеол, хлорогенова кислота та різноманітні мікроелементи. Так, наприклад, кофеїн є антагоністом аденозинового рецептора. Аденозин – ендогенний нейромодулятор з переважно інгібуючими ефектами, але антагонізм аденозину кофеїном призводить до стимулюючих ефектів. Займаючи місце на аденозинових рецепторах, кофеїн блокує сигнал про сонливість. У такий спосіб кофеїн змушує людину відчувати себе більш бадьорою, незважаючи на високий рівень аденозину, який інакше змусив би відчувати сонливість. Час напіввиведення кофеїну становить від 1,5 до 9,5 год, тому більшість людей не усвідомлюють, скільки часу потрібно, щоб подолати разову дозу кофеїну, і через це не можуть встановити зв'язок між поганим сном та чашкою кави, яку випили декілька годин тому за вечерею. Однак деякі люди можуть випити еспресо і без проблем міцно заснути опівночі. Кожний організм видаляє кофеїн з різною швидкістю і все це зумовлено здебільше генетично. Фермент печінки цитохром P450 1A2 має різні варіації, що знешкоджує каву з різною швидкістю.

Споживання кафестолу та кахвеолу у каві, приготовленої за допомогою френч-пресу призводить до підвищення концентрацій холестерину та ліпопротеїдів низької щільності, що може сприяти розвитку серцево-судинних захворювань. Крім того вживання кави не рекомендується вагітним, бо це може збільшувати ризик мимовільного абортів, передчасних пологів та вроджених вад плоду. Також каву не варто вживати матерям, що годують, дітям (збільшену нервозність, тривогу, проблеми зі сном) та літнім людям. Незважаючи на позитивні ефекти цього напою,

не треба зловживати кількістю чашок на день. Небезпечно для життя передозування кофеїну зазвичай передбачає прийом ліків, що його містять. Водночас летальною дозою кофеїну вважають концентрацію 80–200 мг на мілілітр крові, що може виникати при вживанні більш 10 гр кофеїну за короткий період часу [Mercy St. Vincent Medical Center, Grandview Hospital; USA]. Прийом всередину 15–30 мг/кг призводить до значної токсичності. Симптоми передозування кофеїном можуть включати збудження, марення, судороги, задишку, аритмію серця, нудоту, блювання, гіперглікемію та гіпокаліємію. Нещодавно також зареєстровано симптом відміни від кави. Значні симптоми відміни спостерігаються при тривалому споживанні всього 100 мг/добу, хоча вони частіше трапляються при більш високих дозах.

Зростання споживання кави безпосередньо впливає на довкілля. Хоча б згадати стаканчики, в які вам наливають каву «з собою», до яких ви ще візьмете кришку та трубочку, щоб було зручніше. На жаль, це забруднює навколишнє середовище. Незважаючи на те, що майже всі кав'ярні використовують паперові стаканчики, це не покращує ситуацію. Паперові стаканчики – річ одноразова. Для їх виробництва використовують так звану первинну целюлозу, яку одержують із деревної сировини. М'якоть відділюють хлором, гідроксидом натрію та іншими хімічними речовинами. А для того, щоб зробити необхідну форму, виробники беруть папір і наносять тонкий пластмасовий шар, що робить стакан водонепроникним. Згідно з веб-сайтом Green Your Cup, плоский аркуш паперу, покритий пластиком, згортається у форму чашки. Далі виробник нагріває пластик і притискає частини чашки разом, щоб він їх герметизував. А чи переробляють люди ці стаканчики, лишається на совісті тих, хто бере каву з собою. Згідно з детальним порівняльним дослідженням CupClub вуглецевий слід виробництва та утилізації тисячі одноразових кавових стаканчиків (з кришками) становить 63 кг CO₂. Це дорівнює кількості викидів середнього автомобіля за 350 км шляху (350 м на один стаканчик). Тому все більше людей використовують зручну альтернативу – багаторазову еко-кружку. Вона може бути вироблена з бамбукових волокон, кукурудзяного крохмалю, силікону та утилізованого на спеціальних заводах. Це не є ідеальним та безпечним варіантом, але завдяки багаторазовому використанню на даний момент – це краща альтернатива.

Що трапляється з використаною кавою (макуха)? Все просто – її здебільшого викидають на смітник. Однак наразі проводиться багато досліджень щодо її вторинного використання! Це неймовірно, але кавову макуху можна використовувати в косметичній індустрії (скраби, креми), для удобрення ґрунту, виготовлення борошна для випікання. Крім цього, з висушеної шкірки кавових плодів виготовляють каскару. Це продукт, збагачений антоціанами, які містять потужні інгібітори α -глюкозидази та ферменти α -амілази. Оскільки ці ферменти відіграють важливу роль у регулюванні метаболізму глюкози, було запропоновано використання екстрактів антоціанів з каскари як протидіабетичний засіб для поліпшення метаболізму глюкози у крові після прийому їжі. Також протягом останніх років для збільшення споживання харчових волокон з метою зниження ризику хронічних захворювань були розроблені продукти, збагачені однією з оболонок не обсмаженої кави, а саме сріблястою. Кавову оболонку використовували для приготування хліба та печива, оскільки вона зменшує кількість калорій та збільшує вміст харчових волокон. Тож здається, побічні продукти кави мають більший потенціал і користі, ніж вона сама.

Анастасія Шенгер, Ігор Завгородній, Олена Літовченко

АКАДЕМІЧНА МОБІЛЬНІСТЬ

БУДЬТЕ INTERNATIONAL!

З 1 вересня 2021 р. по 31 січня 2022 р. студенти III курсу I медичного факультету Валерія Бондаренко та Адель Зейдан брали участь у програмі академічної мобільності «Семестрове навчання на медичному факультеті Університету Вільнюса», м. Вільнюс, Литва. До Вашої уваги відгук Валерії Бондаренко:

«Спочатку було дуже складно зрозуміти систему навчання у Вільнюсі. По-перше, нам, як студентам, які навчаються не на постійній основі в Університеті Вільнюса, довелося обирати предмети самим, що в результаті іноді призводило до того, що предмети перетиналися. Причому обирати предмети можна було не тільки з III курсу, а з будь-якого. Що нас ще здивувало: тут не ставлять оцінки за пару. Загальна оцінка складається з тестів (наприклад,

так було на хірургії), колоквиумів (як наші модулі), що проходили у комп'ютерному класі у вигляді тестів, та оцінки за іспит. У результаті виходить 100%, які переводяться в 10-бальну шкалу.

Щодо предметів – ми вивчали мікробіологію та імунологію, хоча у списку це і йде як одна дисципліна, фактично це 2 різних предмети. Оцінка ставиться загальна. У кабінетах для занять з мікробіології на кожному столі стояв мікроскоп, знаходилися предметні стекла, барвники тощо. Тобто кожен студент проводив кожну лабораторну роботу особисто, а потім заповнював протокол.

Пропедевтика проходила у лікарні. Ми розбирали в аудиторії тему, вчилися проводити перкусію, аускультацию тощо, потім йшли спілкуватися з пацієнтами.

Ці 2 дисципліни викладаються на 2-му курсі.

Третій курс. Патології у нас були онлайн: заняття, тести (щоп'ятниці з 7-ї до 8-ї вечора), колоквиуми. Нам було досить складно їх вивчати, тому що в Університеті Вільнюса патологію починають вивчати навесні на 2-му курсі, і ми вивчали теми нашого осіннього семестру без знань бази.

Циклічні предмети, які йшли 2 тижні:

Фармакологія (така сама ситуація з навчальним планом, як із патологією): пари онлайн, через день онлайн-тести за темами. Колоквиум відбувався очно у вигляді відкритих питань.

Анестезіологія та хірургія. Кожна дисципліна викладалася

тиждень, ми відвідали реанімацію, були присутні під час операції, за нами закріпили пацієнтів, для яких ми писали історію хвороби та ходили на операцію. Потім ми потоваришували з медсестрами і нас кликали окремо на операції. Ми побували на холецистектомії, гемороїдектомії, резекції шлунка, бачили, як видаляли фібрин з плевральної порожнини.

Було 2 окремих іспити в комп'ютерному класі в один день, за результатами ставилася одна загальна оцінка.

Я також відвідувала медичну етику, але це був предмет V курсу. Відзначу, що в Університеті Вільнюса міжнародні студенти старші за нас, адже поступають на перший курс у віці 21–26 років. І я почувала себе на парі, як із батьками. Проте не можу сказати, що це мені якось заважало.

Університет виглядає досить охайно та чисто, досить легко знайти все, що потрібно.

Цього року в університеті виникли проблеми зі студентськими, тому, на жаль, скористатися бібліотекою ми не змогли, але університет надає доступ до всіх платних медичних ресурсів: Pubmed, Insimu, Access Medicine. Плюс усі книги доступні онлайн.

Також лекції всі знаходяться в записі на платформі Moodle, їх відвідування необов'язкове, і вони дуже інформативні, за ними можна якісно підготуватися до заняття. Усі викладачі вкрай привітні (крім кафедри патологій, де ми більше місяця чекали на відповідь).

Ми здобули колосальний досвід у плані практики в Університеті Вільнюса, дізналися багато цінкової інформації, тому однозначно не шкодуємо. Плюсом є можливість подорожувати у вільний час».

Нагадуємо, що відділ міжнародних зв'язків постійно проводить конкурси на участь у програмах академічної мобільності у різних куточках планети. Тому слідкуйте за оголошеннями, беріть участь у конкурсах, відправляйтеся на омріяні стажування, виходьте за рамки – будьте International!

За матеріалами відділу міжнародних зв'язків

БЛАГОДІЙНІСТЬ ТА СПОНСОРСТВО

ДОБРИЙ ДАР

Спільність та узгодженість цілей медичного вишу з партнерами дозволяють проводити благодійні акції, направлені на придбання сучасного медичного обладнання, яке використовується у відділеннях клінічних баз університету.

Так, завдяки підтримці керівництва ХНМУ й спонсорів університету за сприянням професора Ростислава Шевченка на клінічні бази кафедри хірургії № 4 в межах благодійної акції були передані пристрої для дренажування грудної клітки Thora-Seal.

Дані системи можливо використовувати як в режимі пасивного дренажування плевральної порожнини, так і в режимі активного дренажування. Наявність вказаних пристроїв дозволяє індивідуально підходити до вибору режиму дренажування плевральної порожнини у хворих, у яких прооперовано органи грудної клітки. Це сприяє більш швидкому розправленню легенів у післяопераційному періоді, а мобільність пристрою призводить до ранньої активізації хворого.

Професор Ростислав Шевченко наочно продемонстрував роботу пристрою Thora-Seal для дренажування грудної клітки деканесі VII факультету з підготовки іноземних громадян Оксані Васильєвій.

За матеріалами Центру медіакомунікацій

АФРИКАНСЬКА ПРИМАДОННА РОДОМ З ЧЕРНІГОВА

Цього дня народилася оперна і камерна співачка Ксенія Бельмас (23 січня 1890, Чернігів – 2 лютого 1981, м. Дурбан, ПАР), яка здобула світову славу як примадонна французької Гранд-Опера та Берлінської державної опери, а також як... африканська примадонна. Саме вона є однією з перших відомих етнічних українок Південної Африки.

Її талант виявився ще в дитинстві, коли вона співала у церковному хорі в рідному Чернігові. Згодом закінчила з найвищою відзнакою Київську консерваторію, паралельно була солісткою Одеської опери в 1917–20 рр., виступала в Москві, зачаровуючи публіку та критиків своїм сопрано. Її пророкували неймовірну кар'єру, але на заваді стали події 1917-го і наступних років. У цей буремний період вона втратила своїх батьків та першого чоловіка – поміщика Аркадія Бобровникова, який помер від поранення.

Ксенія, як багато людей мистецтва, емігрувала до Європи. Встигла пожити у Польщі, Німеччині, Італії та Франції. Власне, у Парижі їй вдалося цілком реалізувати свій потенціал і буквально одразу завоювати світову культурну столицю. Її дебют у Гранд-Опера в "Аїді" Джузеппе Верді відбувся блискуче, хоча не було жодної репетиції. І ще більше вразила усіх, давши одразу 17 концертів у супроводі вісьмох провідних оркестрів у легендарному Великому палаці на Паризькій виставці-1926. Це був початок тієї слави, яку їй обіцяли на початку кар'єри.

Не менш успішними були її гастролі в Європі – Німеччина, Польща, Скандинавія, Прибалтика, Австралія, Монте-Карло. Півроку вона виступала разом зі своєю приятелькою відомою балериною Анною Павловою. Ксенія Бельмас – рекордсменка звукозапису серед оперних вокалістів свого часу – разове замовлення у Німеччині для неї склало понад 80 арій та пісень.

У 1934 р. її запросили на гастролі до Південної Африки, які також пройшли надзвичайно успішно і поклали початок новому періоду життя співачки. Неочікувано вона прийняла рішення залишитися назавжди в Південно-Африканській республіці, де, за її словами, знайшла абсолютний спокій та задоволення.

У ПАР в місті Дурбан Ксенія Бельмас відкрила свою вокальну школу і навчала співати інших. Водночас «Наша мадам», як її називали учні, продовжувала виступати. Найбільше концертів дала під час Другої світової, збираючи кошти для закупівлі медикаментів, які передавали до СРСР. Так, у 1941 р. вона співала в опері М. Римського-Корсакова «Снігуронька», поставлений у м. Йоганнесбург.

Як стверджують її біографи, Ксенія Бельмас була зіркою в усьому, завжди «тримала марку». Залишившись сам на сам з труднощами (її другий чоловік, піаніст та диригент Олександр Кичин залишив її заради багатії південноафриканки), вона навіть в останні роки життя, попри вік і те, що єдиним джерелом прибутків були приватні уроки співу (іноді доводилося міняти речі на продукти), одягалася за останньою модою. Збереглися й свідчення, що учнів та гостей вона зазвичай пригощала фірмовими стравами з української кухні.

Хоча сімейне життя примадонни не склалося, їй пощастило мати відданого друга, естонського морського інженера Карла фон Лілієнштейна. Саме йому вона й заповіла поховати свій прах у рідному Чернігові. Це було непросто. 16 років після смерті Ксенії її друг зберігав урну з прахом вдома. І за першої ж можливості передав на її батьківщину в 1998 р. Ще півтора роки тривали бюрократичні процедури. І нарешті у вересні 2000 року співачка упокоїлася в українській землі, але не в Чернігові, як заповідала, а в столиці.

За матеріалами Diaspora.ua

ПЕРША КАНАДКА, ЯКА ПІДКОРИЛА КОСМОС, МАЄ УКРАЇНСЬКЕ КОРИННЯ

22 січня 1992 року канадка українського походження Роберта Лінн Бондар взяла участь у програмі Space Shuttle і стала першою канадкою, першою етнічною україночкою-астронавкою і першою лікаркою-неврологом, яка побувала у космосі.

Вона народилася 75 років тому, 4 грудня 1945 року в канадському місті Су Сейнт Мері (провінція Онтаріо) у родині емігрантки з Німеччини та українця з містечка Городенка на Івано-Франківщині.

З дитинства її захоплення природничими науками, старанно підтримуване батьком, переросло в інтерес до астронавтики. Завдяки наполегливості та здібностям дівчини із мрії космос перетворився для неї на реальність. Також змалку Роберта опанувала й українську мову, якою добре володіє дотепер, хоча досі не побувала в Україні.

Роберта росла активною та допитливою дівчиною. Велику роль в її житті завжди відігравав спорт. Юнкою вона навчилася стріляти з гвинтівки та пістолета, плавати на каное, стрибати з парашутом, серед її хобі були піший туризм, риболовля, підводне плавання, велосипед, бігові лижі, фотографія тощо. Вона навіть має ліцензію пілота.

Роберта має наукові ступені та неабиякі напрацювання в галузі неврології. Так, у 1974 р. вона захистила докторську дисертацію з нейробіології в університеті Торонто, а за три роки стала доктором медичних наук в Університеті МакМастера у Гамільтоні (Онтаріо). У 1982–1984 рр. доктор Бондар працювала доцентом кафедри медицини (неврології) в Університеті МакМастера, по тому керувала університетською клінікою, що спеціалізується на лікуванні розсіяного склерозу.

Водночас науковець, доктор неврології Роберта Бондар не полишала мрію про космос. Тож щойно з'явилася можливість, подала заявку на приєднання до програми підготовки астронавтів у 1983 році. Серед близько 4300 претендентів було обрано 6 осіб – п'ятеро чоловіків і одну жінку. Нею стала саме Роберта. Так, у 1984 р. вона опинилася у групі астронавтів NASA.

22–30 січня 1992 року відбувся її політ у космос і вона стала першою канадською жінкою-астронавкою, ще й першою поєднала свої знання із медицини із космічним польотом. Її завданням у тому польоті було дослідження впливу невагомості на людину та рослини, зокрема вивчення впливу мікрогравітації на кровоток у мозку та орієнтацію людини у невагомості. Роберта Бондар переконана, що результати проведених нею та її колегами експериментів у космосі допоможуть вивчати тяжкі захворювання, зокрема діабет та хворобу Паркінсона.

Після польоту вона деякий час консультувала наступні місії, а після звільнення повернулася до наукової роботи. У 2003–2009 рр. була ректоркою Університету Трента у Пітерборо, провінція Онтаріо. У 2009 р. Роберта Бондар заснувала свій фонд (The Roberta Bondar Foundation), метою якого є формування екологічної свідомості суспільства. Поряд з тим пані Роберта виявила себе і в амплу письменниці. Її перу належать науково-популярна книга «Торкаючись Землі» (1994) та дитяча «На човнику: вісім днів у космосі» (написана у співавторстві з сестрою Барбара, 1995) про досвід космічного польоту, «Проникливий погляд» (2000) – про національні парки Канади, фотокнига «Канада: Опрі-

яний пейзаж» (2002) та «Засушливі межі Землі» (2006), присвячені пустелям.

Роберта Бондар – володарка численних урядових нагород, авторка низки наукових робіт, член Королівського наукового товариства Канади, почесний доктор понад 20 університетів США

та Канади. На її честь було випущено спеціальну колекційну монету зі срібла номіналом 25 доларів. Її ім'я увічнено у Залі слави Канади, а також ним названо астероїд, кілька шкіл та парк в її рідному місті.

За матеріалами *Diaspora.ua*

ПАРИЗЬКА ВИПІЧКА, ЩО ПАХНЕ УКРАЇНСЬКИМ ХЛІБОМ

Аполлонія Пуалан – власниця кращої пекарні Парижу. Українці куштували її випічку і божилися, що пахне українським. Дівчина має українське коріння по лінії мами, яка була архітекторкою за фахом і поетесою в душі. Якраз вона спроектувала цю пекарню з 26 печами в Сен-Жермен-де-Пре.

Щодня до 7.00 Аполлонія прибуває до пекарні, одягає такий же халат, як предки. Любить, як замішують і саджають лопатою в піч... Далі – кава в кабінеті батька серед картин, де є... і хліб. Колись її дідо годував бідних художників, які дарували йому полотна. Вона продовжує цю традицію. А родинну історію свіжої та черстої скибки блискуче описала у своїй книзі.

Як тільки вступила до Гарвардського університету, їй одразу повідомили, що у Франції сезели її батьки. Потім зрозуміла – розбився вертоліт, на якому летіли. Їй було тоді 18. На другий день увійшла в кабінет батька і залишилася в пекарні. Дідусь володів нею від 1932, батько успадкував у 1970 р., а вона у 2002 році. Досі мелену на жорнах муку, домашні яйця та сіль їй привозять ті самі постачальники, які працювали з її батьками.

У вітринах пахнуть завиванці, калачі, канапки з веселими назвами, які придумала ще прабабуся Аполлонії. Пекар в елегантній краватці-метелику зустрічає покупців при вході. І телефон розривається від замовлень великої паляниці з вензелем вагою 1,9 кг. Свіжий хліб летить до США, Європи, незабаром запахне в Лондоні. Пора скуштувати його в Україні!

Христина Стебельська

ДО ДНЯ СВЯТОГО ВАЛЕНТИНА

18 ФАКТІВ ПРО СВЯТО ЗАКОХАНИХ, ЯКІ ВИ НЕ ЗНАЛИ

Який день у році вважається найромантичнішим? Звичайно ж, День святого Валентина. Можна по-різному ставитися до цього свята, проте факт залишається фактом: ігнорувати усю підготовку до свята не вдається нікому. Пропонуємо відволіктися від спостереження сердець та валентинок і прочитати декілька цікавих фактів про Свято закоханих. Можливо, деякі з них вам відомі, проте сподіваємось, що більшість стануть цікавими новинками.

1. День святого Валентина – це не лише день закоханих. 14 лютого святкують Міжнародний день дарування книг, День комп'ютерника, початок Великого посту в західних християн, день заснування YouTube та День душевного здоров'я. Цього дня німці прикрашають лікарні червоними стрічками, а у каплицях проводять Богослужіння.

2. У День святого Валентина у світі продається понад 50 000 000 троянд.

3. Цього дня найпопулярнішими подарунками вважаються цукерки та шоколад.

4. 14 лютого в Японії стало чоловічим святом.

5. У Саудівській Аравії та Ірані святкувати день закоханих заборонено.

6. Жінки витрачають на подарунки цього дня вдвічі менше, ніж чоловіки.

7. 14 лютого у Фінляндії святкують жіночий день.

8. Понад 53 % жінок кидають своїх чоловіків, якщо вони приходять без подарунків.

9. 85 % усіх валентинок купують саме жінки.

10. У Німеччині цього дня прийнято садити у горщик цибулю з написаним ім'ям коханого.

11. У Данії цього дня дарують засушені білі квіти.

12. 50 % усіх валентинок купують за 6 днів до свята.

13. Найдорожча валентинка була зроблена на замовлення Аристотеля Онассіса і складалася з чистого золота, смарагдів і діамантів. Упаковка подарунка була не менш розкішною – Онассіс наказав завернути валентинку в норкову шубу. Так грецький мільярдер висловив свої почуття до коханої – оперної дівки Марії Каллас. Вартість валентинки становила приблизно \$300 000 за цінами 60-х років.

14. Найбільша валентинка була створена на пішохідному переході в Ченду в Китаї. Це освідчення в коханні було адресоване всім мешканцям міста, а їх чимало – 14 мільйонів, за винятком туристів.

15. Виявляється, для тварин День святого Валентина теж свято. Щороку цього дня понад дев'ять мільйонів людей купують подарунки для своїх домашніх вихованців.

16. Кількість троянд, які ви даруєте коханій людині на День святого Валентина, також має особливе значення. У Тайвані чоловіки висловлюють свої почуття виключно за допомогою квітів і лише троянд. Одна троянда означає знак уваги і привітання, 2 – вибачення, 12 – пропозиція про шлюб, 36 – визнання істинного кохання, а 100 троянд – пропозиція руки та серця.

17. Найнезвичайніший спосіб освідчитися – подарувати помідор. Колись у Франції овоч називали помм деамур – яблуко кохання. Таке прізвисько томат отримав не дарма – пристрасні французи вірили, що помідор уміє говорити мовою кохання, а також він завжди був символом людського серця (є навіть деякі сорти, що нагадують його формою). Існує повір'я, що якщо з таких помідорів приготувати салат і нагодувати ім людину, що подобається, вона втратить голову від кохання.

18. У Голландії в цей день жінка може підійти до чоловіка, який їй сподобався, і запропонувати взяти її за дружину. Якщо чоловік відмовляється, то він має подарувати їй шовкову сукню. А в Канаді за відмову своїй дівчині чоловікові можуть виписати штраф чи посадити за ґрати.

Матеріал підготувала Ірина Блинкова

КАЛЕНДАР ЮВІЛЕЙНИХ ДАТ НА 1 КВАРТАЛ 2022 РОКУ

Беллін Емілій Федорович (15.02.1852–29.04.1902) – 170 років з дня народження активного громадсько-го діяча, доктора медицини, приват-доцента кафедри судової медицини медичного факультету Харківського університету.

Гейманович Олександр Йосипович (04.03.1882–18.04.1958) – 140 років з дня народження видатного психоневролога, заслуженого професора УРСР (1927), організатора і першого директора Українського психоневрологічного інституту (1920–1932).

Георгієвський Костянтин Миколайович (09.02.1867–24.07.1933) – 155 років з дня народження доктора медицини, професора завідувача кафедри госпітальної терапії медичного факультету Харківського університету, ХМІ (1906–1921).

Данилевський Василь Якович (13.01.1852–25.02.1939) – 165 років з дня народження доктора медицини, професора, академіка АН УРСР (1926), заслуженого професора УРСР (1924), заслуженого діяча науки УРСР (1926), завідувача кафедри фізіології медичного факультету Харківського університету (1886–1909), ХМІ (1917–1926).

Комісаренко Василь Павлович (01.01.1907–07.04.1993) – 115 років з дня народження доктора медичних наук, професора, академіка АН УРСР, заслуженого діяча науки і техніки України (1960), заступника Наркома охорони здоров'я УРСР (1940), директора Всеукраїнського інституту ендокринології та органотерапії в Харкові (1937–1939), засновника і директора НДІ ендокринології та обміну речовин (Київ, 1965–1986).

Коррітарі Георгій Георгійович (1772–1810) – 250 років з дня народження доктора медицини, завідувача кафедри лікарського речовинослов'я медичного факультету Харківського університету (1805–1810), декана медичного факультету (1807).

Корчак-Чепурківський Овксентій Васильович (14.02.1857–27.11.1947) – 165 років з дня народження доктора медицини, академіка ВУАН (1921), засновника та першого завідувача кафедри народного здоров'я ВУАН (1921–1947), випускника медичного факультету Харківського університету (1883).

Кудінцев Іван Васильович (03.01.1867–27.02.1955) – 155 років з дня народження доктора медицини, професора, завідувача кафедри хірургічної патології медичного факультету Харківського університету (1908–1920) та кафедри госпітальної хірургії ХМІ (1920–1933).

Мінкін Семен Леонтійович (18.03.1892–04.06.1960) – 120 років з дня народження доктора медичних наук, професора, завідувача кафедр оперативної хірургії і топографічної анатомії (1931–1939) та дитячої хірургії (1933–1941) ХМІ.

Навроцький Василь Корнійович (30.01.1897–06.10.1975) – 125 років з дня народження доктора медичних наук, професора, заслуженого діяча науки УРСР, академіка АМН СРСР (1960), директора Українського інституту праці та професійних захворювань (Харків, 1941–1943), завідувача кафедри гігієни праці ХМІ (1921–1927).

СУМУЄМО!

СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ МИКОЛИ ІВАНОВИЧА ПИЛИПЕНКА
(09.05.1937–01.02.2022)

1 лютого 2022 року пішов з життя член-кореспондент АМН України, заслужений діяч науки і техніки, д-р мед. наук, професор кафедри радіології та радіаційної медицини Микола Іванович Пилипенко.

Усе життя Миколи Івановича від моменту вступу до останньої хвилини було пов'язане з медичним вишем, де за час своєї трудової діяльності він зробив чимало для розвитку медичної науки.

Своє професійне життя професор М.І. Пилипенко присвятив розвитку вітчизняної медичної науки за спеціальністю «Медична радіологія та радіаційна онкологія». Він був визначним ученим не тільки в межах України, але й за кордоном, адже за роки своєї наукової та лікувальної роботи запропонував нові методи радіологічної діагностики захворювань серця та нирок, лікування легень і грудної залози.

Микола Іванович Пилипенко був вдумливим керівником та талановитим організатором. Він понад 35 років завідував кафедрою радіології і радіаційної медицини, більше 25 років обіймав посаду директора державної установи «Інститут медичної радіології ім. С.П. Григор'єва», був засновником і почесним головою Українського Товариства радіаційної онкології. Микола Іванович – укладач української радіологічної терміносистеми, засновник і головний редактор науково-практичного видання «Український радіологічний журнал». За свою трудову та наукову діяльність Микола Іванович був відзначений чисельними державними грамотами та нагородами.

Видатний учений, організатор і педагог, Микола Пилипенко завжди буде для нас прикладом щирої відданості науці, уміння вести за собою учнів та захоплювати їх новими ідеями.

Ректорат, профспілкова організація, співробітники кафедри радіології та радіаційної медицини, колеги глибоко сумують з приводу смерті Миколи Івановича Пилипенка та висловлюють глибокі щирі співчуття його рідним, близьким, колегам і учням. Світла пам'ять про Миколу Івановича назавжди залишиться в наших серцях.

СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ ДМИТРА ЮРІЙОВИЧА ДОНЧАКА
(16.03.1961–30.01.2022)

30 січня передчасно пішов з життя директор КНП «Дергачівська центральна лікарня» Дергачівської районної ради, доцент кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я Дмитро Юрійович Дончак.

Дмитро Дончак народився 16 березня 1961 р. на Харківщині. У 1984 р. з відзнакою закінчив лікувальний факультет Харківського медичного інституту. Потім Дмитро Юрійович працював лікарем-хірургом клінічної лікарні № 26 м. Харкова, головним лікарем Вільшанської лікарні Дергачівського району Харківської області, заступником головного лікаря Дергачівської центральної лікарні, а з квітня 2002 р. – головним лікарем Дергачівської центральної лікарні Харківської області. З вересня 2007 р. – доцент кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я.

Дмитро Дончак захистив кандидатську дисертацію, мав вищу кваліфікаційну категорію з організації та управління охороною здоров'я, йому було присуджено звання «Заслужений лікар України».

Дмитро Юрійович був особистістю, яку поважали всі, хто його добре знав і хто безпосередньо з ним працював пліч-о-пліч.

Ректорат, профспілкова організація, співробітники кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я та колеги глибоко сумують з приводу передчасної смерті Дмитра Юрійовича Дончака та висловлюють найщиріші співчуття рідним і близьким. Світла пам'ять про щирого людину, працелюбного та талановитого організатора охорони здоров'я назавжди збережеться в серцях рідних, колег та друзів.

КАЛЕНДАР ЮВІЛЕЙНИХ ДАТ НА 1 КВАРТАЛ 2022 РОКУ

Порай-Кошиц Володимир Ігнатович (14.01.1843–26.07.1892) – 175 років з дня народження доктора медицини, приват-дочента кафедри дерматології та сифілісу медичного факультету Харківського університету (1884–1892).

Пржевальський Броніслав Григорович (14.01.1862–22.02.1933) – 160 років з дня народження доктора медицини, професора, завідувача кафедри хірургічної патології з десмургією і вченням про вивихи і переломи медичного факультету Харківського університету, ХМІ (1914 – 1930).

Трегубов Самуїл Леонтійович (02.02.1872–31.12.1944) – 150 років з дня народження доктора медицини, професора, засновника і завідувача кафедри ортопедії та травматології ХМІ (1921 – 1944).

Філатов Віктор Хомич (02.01.1932–26.04.2001) – 90 років з дня народження доктора медичних наук, професора, заслуженого діяча науки і техніки України (1995), завідувача кафедри оториноларингології ХМІ, ХДМУ (1971 – 2001), декана стоматологічного факультету Харківського медичного інституту (1978–1997).

Філомафійський Олексій Матвійович (17.03.1807–22.01.1849) – 215 років з дня народження доктора медицини, лауреата Демидівської премії РАН, першого завідувача кафедри фізіології Московського університету, випускника медичного факультету Харківського університету (1828).

Фінкельштейн Євген Олександрович (21.02.1897–1976) – 125 років з дня народження доктора медичних наук, професора, завідувача кафедри біології ХМІ (1930–1948).

Шилтов Олександр Минайович (12.01.1837–?) – 185 років з дня народження доктора медицини, професора, завідувача кафедри спеціальної патології і терапії внутрішніх хвороб медичного факультету Харківського університету (1888–1901).

ВОЛОНТЕРИ ХНМУ

ДЕНЬ НЕБАЙДУЖОСТІ ДО ЧУЖОГО ГОРЯ

Щороку 15 лютого в Україні відзначається Міжнародний день онкохворих дітей для підтримки малечі у тяжкий період їх життя.

Так, цього дня пройшла перша частина заходу до Всесвітнього Дня онкохворої дитини за участі Сектору громадського виховання і волонтерства спільно з I та III медичними факультетами. Захід пройшов на базі Харківської дитячої лікарні №16. Волонтери підготували розважальну програму для дітей, які були запрошені на «Консиліум Лікарів», де вони змогли проявити себе у ролі справжнього медичного працівника. Мета цього заходу – поспілкуватися як з малечю, так і з підлітками, обмінятися досвідом у медичній сфері та змотивувати присутніх «колег» до майбутньої професії лікаря.

Були проведені різноманітні конкурси, наприклад: зібрати органи людини у правильному порядку, розібрати будову медичних приладів – системи крапельниці, катетеру та медичного шприцу. Також волонтери взяли міні-інтерв'ю у дітлахів, які залюбки розповіли, як правильно ви-

значити місце травми та як піклуватися про пацієнта на прикладі плюшевих іграшок. Проводячи конкурси та виконуючи завдання, діти мали можливість отримати розмальовки на медичну тематику та солодкі призи. Також у рамках Дня онкохворої дитини волонтери передали коробку з багатьма видами канцтоварів для творчої діяльності дітей.

Цікавою також стала друга частина заходу – це онлайн-лекція від завідувачки кафедри педіатрії №2 Наталії Макєєвої, яка містила в собі інформацію про причини захворювання у дітей, статистичні дані захворюваності по Харкову, модель поведінки родичів із хворою дитиною та розпорядок дня дітей у відділенні. Після лекції учасники змогли оцінити свої знання за допомогою онлайн-вікторини Kahoot на платформі Google-Meet та отримати сертифікати.

Катерина Тополюк

СУМУЄМО!

СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ МИКОЛИ МИКОЛАЙОВИЧА ПІТЕНЬКА
(18.12.1937–06.02.2022)

6 лютого 2022 року пішов з життя професор кафедри патологічної анатомії Микола Миколайович Пітенько.

Усе професійне життя Миколи Миколайовича було пов'язане з медичним вишем, до якого він вступив у 1957 р. на спеціальність «Педіатрія». По закінченні Харківського медичного інституту в 1963 р. був зарахований аспірантом патологічної анатомії, після завершення якої став асистентом кафедри.

Микола Миколайович пройшов шлях від асистента до професора кафедри й присвятив усе своє життя педагогічній діяльності, науці та освітянській діяльності. Його науковий доробок складався з 2-х монографій та посібників, 171 наукових праць та 2-х винаходів.

Микола Миколайович був блискучим лектором і викладачем, він знаходив індивідуальний підхід до кожного здобувача освіти, адже викладав не тільки вітчизняним, а й іноземним студентам. Мав великий педагогічний та науковий досвід, яким залюбки ділився з молодим поколінням майбутніх медиків.

Ректорат, профспілкорова організація, співробітники кафедри патологічної анатомії та колеги глибоко сумують з приводу смерті Миколи Миколайовича Пітенька й висловлюють щирі співчуття рідним і близьким. Світла пам'ять про Миколу Івановича назавжди збережеться в серцях рідних, колег та друзів.

ВІД СЕСІЇ ДО СЕСІЇ

ЕКЗАМЕНАЦІЙНІ БУДНІ СТУДЕНТІВ

Щосеместру студенти різних середніх та вищих навчальних закладів України з жахом чекають на сесію. Це вкрай важкий час, тому що рівень завантаженості та знесиленості учнів дуже високий. Цей період надзвичайно відповідальний та насичений важливими заходами, підсумковими заняттями та екзаменами.

У період сесії потрібно дотримуватися деяких порад, аби цей час було легше пережити як у моральному, так і у фізичному пла-

ні. Наприклад, коли хочеш зробити перерву в навчанні, зроби декілька рухів головою та шиєю, розімни спину та вийди на вулицю подихати свіжим повітрям.

Для того, щоб точно не забути, що саме потрібно сьогодні зробити або не витратити час для пошуку завдань, бажано з вечора скласти план на наступний день. Ви, можливо, здивуєтеся, проте, якщо йти за чітким планом та робити перерву, коли виконаєте щонайменше три пункти зі списку, можна побачити, що витрачено набагато менше часу порівняно з тим, якби ви не планували свій розпорядок.

Не забувайте, що потрібно давати мозку відпочинок та змогу переключити увагу на щось інше, тому дзвоніть рідним та друзям і виходьте на невеликі прогулянки. Перед важливими іспитами вимкніть повідомлення у соціальних мережах, щоб не відволікатися та не піддаватися паніці, якщо хтось намагається посіяти її у вашій групі, адже краще цей час витрати на підготовку чи для невеликого перепочинку.

Якщо ви вірите у прикмети, то це найкращий момент для того, щоб випробувати їх. Головне – аби ви відчували, що зробили усе можливе для успішного складання сесії. Не нехуйте простими порадами та своїми відчуттями!

Ганна Войлокова, І медичний факультет

ПОРАДИ ВІД СТУДЕНТІВ

ХОЧЕШ СКЛАСТИ УСПІШНО СЕСІЮ? ДІЙ!

1. Впоратися з лінню і не відкладати все на останній тиждень чи день, краще кожного тижня закріплювати вивчений матеріал з лекцій і практичних.
2. Вимикайте телефон, коли ти берешся за вивчення матеріалу.
3. Готуйтеся до іспиту у прибраній кімнаті, адже коли там безлад, у вашій голові також безлад.
4. Правильно харчуйтеся та повноцінно відпочивайте вночі. Намагайтеся дотримуватися режиму дня, спіть не менше 8 годин на добу, щоб активно готуватися, організм має як слід відновлюватися.

5. Не бійтеся і не панікуйте. Запам'ятайте, паніка заважає вам міркувати і запам'ятовувати матеріал! Якщо відчуваєте, що емоції зашкалюють, краще відкласти книги куди подальше. Зробіть розминку, прогуляйтеся. З'їжте що-небудь смачненьке. Повірте в себе, у свої сили.

6. Пам'ятайте, що сесія – це не страшно. Усі її склали і склали, отже і ви зможете, варто відкинути страх та невпевненість, адже вони головні наші вороги, які точно не допоможуть у підготовці до іспитів і не заціклюються лише на навчанні, потрібно ходити на прогулянки та відпочивати.

ДО ДНЯ РІДНОЇ МОВИ

В МОВІ – НАША КУЛЬТУРА ТА СУТНІСТЬ НАШОЇ СВІДОМОСТІ

Рідна мова є важливим елементом культурної та національної свідомості людини. Вона не просто засіб спілкування, а історія народу, його світогляд. Вона є найсильнішим інструментом збереження і розвитку нашого матеріального й духовного спадку.

ЦІКАВІ ФАКТИ ПРО УКРАЇНСЬКУ МОВУ

Українська мова належить до слов'янської групи індоєвропейської мовної родини. Учені запевняють, що генеалогічно найближчою до української мови є білоруська. Ці дві мови мають 84 % спільної лексики. Далі йдуть польська і сербська (70 і 68 % відповідно) і лише потім – російська (62%).

В українській мові, на відміну від решти східнослов'янських мов, іменник має 7 відмінків, один із яких – кличний.

Українська мова багата на синоніми та зменшувальні форми. Найбільша кількість слів у ній розпочинається на літеру «П», а найменш уживаною є буква «Ф».

Понад те, українська мова – одна із найбільш вокальних та милозвучних у світі, вона є однією із найдавніших на нашому континенті й має чимало говірок.

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ РІДНОЇ МОВИ (INTERNATIONAL MOTHER LANGUAGE DAY) –

подія, яку відзначають щороку 21 лютого, починаючи з 2000 року. Міжнародний день рідної мови був проголошений Генеральною конференцією ЮНЕСКО 17 листопада 1999 року. Запроваджено його було з метою сприяння мовній і культурній різноманітності й багатомовності.

Дата для Дня рідної мови була обрана на згадку про трагічні події, що сталися в Бангладеш 21 лютого 1952 року. Тоді від куль поліцейських загинули студенти, котрі вийшли на демонстрацію на захист своєї рідної мови бенгалі, вимагаючи визнати її однією з державних мов країни. Відтоді ця дата у Бангладеш стала днем полеглих за рідну мову, а весь світ відзначає День рідної мови.

Рішенням про впровадження Дня рідної мови ЮНЕСКО прагне підтримувати мову як ознаку культурної приналежності особи, адже близько половини із 6000 розмовних мов світу нині загрожує зникнення. Також організація певна, що це є важливим кроком до визнання необхідності захищати різноманіття культур і зберігати повагу до мови як показника культури.

В Україні рідній мові присвячене ще одне свято – День української писемності та мови. Відзначається воно щороку 9 листопада в день вшанування пам'яті преподобного Нестора Літописця, який був послідовником творців слов'янської писемності Кирила і Мефодія.

Вікторія Біленко, ІІІ медичний факультет

ДО 160-ЛЕТИЯ СО ДНЯ РОЖДЕНИЯ

«ЖИЗНЬ, ПРОШЕДШАЯ В НЕУСТАННОЙ ЗАБОТЕ О БОЛЬНОМ ЧЕЛОВЕКЕ...»

Сидит 2-й слева в форме, П.Х. Хажинский, 1-й в штатском, П.И. Шатилов,
2-й Б.Г. Пржевальский в ряду перед иконостасом. 8-й слева в ряду, ближе к зрит. М.Г. Зеленин

Среди когорты известных деятелей харьковской хирургической школы видное место занимает профессор Бронислав Григорьевич Пржевальский, 160-летие которого мы будем отмечать в текущем году.

Родился Б.Г. Пржевальский в 1862 г. в г. Лепеле Витебской губернии, в дворянской семье. Среднее образование получил в Витебской гимназии, после окончания которой в течение года работал домашним учителем в деревне. Затем он поступил на медицинский факультет Харьковского университета, который окончил в 1888 г. «со степенью лекаря с отличием и со званием уездного врача».

Учась в университете, Бронислав Григорьевич проявил интерес к занятиям наукой и, будучи студентом 4-го курса, написал и напечатал свою первую научную работу. Профессор В.Ф. Грубе, бывший в то время директором факультетской хирургической клиники, пригласил его к себе на работу. Здесь Б.Г. Пржевальский трудился ординатором 4 года.

Весной 1894 г. Бронислав Григорьевич несколько месяцев прослужил мл. врачом 28-го флотского экипажа в Севастополе, затем был первым заводским врачом в Дружковке в обществе «Металлургические и сталеплавильные заводы Донбасса», где возводились первые доменные печи и где он руководил устройством первой рабочей больницы.

Однако в 1895 г. Б.Г. Пржевальский вернулся в Харьков, где начал частную практику и сотрудничал с Н.П. Тринклером, Л.В. Орловым, Н.К. Кульчицким, на кафедре которого подготовил и защитил диссертацию на степень доктора медицины на тему «О нервных окончаниях в предстательной железе».

Бронислав Григорьевич активно участвовал в научной деятельности Харьковского медицинского общества. С 1897 по 1907 г. он служил врачом-распорядителем (ныне главный врач) в лечебнице и больнице общества. Во время японской войны заведовал госпиталем, сформированным Харьковским отделением Красного Креста и отправленным на Дальний Восток (1905). Перед отъездом на фронт Б.Г. Пржевальский на заседании ХМО демонстрировал свою съемную гипсовую повязку, которая была одобрена многими хирургами.

В период Первой мировой войны Бронислав Григорьевич возглавил крупный госпиталь при ХМО, стал работать консультантом лазаретов Южной железной дороги. Здесь он вел наблюдения над действием аутогенных вакцин на воспалительные процессы при хирургических заболеваниях и на большом клиническом материале доказал их эффективность.

В 1910 г. он был избран экстраординарным профессором кафедры топографической анатомии, а в 1913 г. – заведующим

кафедрой хирургической патологии с клиникой, которой руководил до выхода в отставку за выслугой лет в 1929 г. Поступив на кафедру, он расширил круг проходимых на трупах операций. Кроме перевязок сосудов, ампутаций и резекций, студенты группами по 20 человек производили резекцию верхней и нижней челюстей, трепанацию сосцевидного отростка, радикальную операцию при заболевании среднего уха, вскрытие гайморовой и лобной пазух, перевязку средней артерии мозговой оболочки и др. Эти операции производились на практических занятиях для всего курса. Кроме того, каждый студент должен был изготовить топографо-анатомический препарат какой-либо области.

Преданный науке и любивший книгу, читавший на большинстве европейских языков, прекрасно знавший медицинскую литературу, обладавший громадной памятью, горячо преданный научным изысканиям, Б.Г. Пржевальский своей деятельностью оставил видный след в истории харьковской высшей медицинской школы. Он особенно интересовался гистологией, топографической анатомией, бактериологией, экспериментальной эндокринологией, лечением ран и постоянно следил за новейшими успехами и достижениями в области естествознания, внес много нового в изучение клинической анатомии. Он провел топографо-анатомическое исследование строения околопочечного пространства, строения и расположения фасций таза и помог выяснить пути распространения гнойной инфекции в этих областях.

Большой практический опыт хирурга-клинициста послужил основой для написания двух монографий: «Элементарный курс современной общей хирургической патологии» (1930) и «Хирургическая клиника пропедевтика» (1932), рекомендованных Наркомпросом в качестве учебников. Последняя из них, как отмечал профессор В.Н. Шамов, призвана была «ознакомить студентов с различными методами исследования для распознавания заболеваний, які належать до відання хірургії».

Б.Г. Пржевальский долгое время редактировал «Харьковский медицинский журнал», был членом редколлегии «Врачебного дела», принимал активное участие в издании хирургических журналов. Он был участником многих хирургических съездов в нашей стране и за рубежом.

Обладая огромной эрудицией и будучи человеком высокой культуры, исключительной доброты и честности, Б.Г. Пржевальский прожил жизнь, «прошедшую в неустанной заботе о больном человеке», и умер в 1933 г. после тяжелой уличной травмы.

Жаннета Перцева, директор музея истории ХНМУ

ПІДСУМКИ СПАРТАКІАДИ

ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ – ШЛЯХ ДО ЗДОРОВ'Я!

Завершився зимовий блок спартакіади «Здоров'я» серед співробітників ХНМУ. До участі у змаганнях долучилася рекордна кількість працівників університету – понад 400 осіб, що свідчить про їх свідомий вибір здорового та активного способу життя.

Спортивний захід проходив за підтримки Первинної профспілкової організації співробітників Харківського національного медичного університету, який створив для учасників атмосферу затишку та можливість відпочити та підкріпити свої сили після змагань.

Після підбиття підсумків місця по факультетах і підрозділах розподілились наступним чином:

I місце – 6-й медичний факультет (130 очок);

II місце – 1-й медичний факультет (89 очок);

III місце – 4 медичний факультет (83 очка);

IV місце – ННІ ЯО (65 очок);

V місце – 7-й медичний факультет (48 очок);

VI місце – 2-й медичний факультет (32 очка);

VII місце – 3-й медичний факультет (28 очко);

VIII місце – Наукова бібліотека (23 очка);

IX місце – 5-й медичний факультет (19, 5 очок);

X місце – стоматологічний факультет (9 очок).

Вітаємо всіх учасників і переможців спартакіади та бажаємо їм подальших спортивних та професійних перемог!

Дякуємо викладачам кафедри фізичного виховання і здоров'я, які провели змагання з різних видів спорту на високому професійному рівні, намагаючись знайти особистий підхід до кожного спортсмена!

За матеріалами Центру медіакомунікацій

■ ФЛЕШМОБ «ДЕНЬ ЄДНАННЯ» В ХНМУ

#УАРАЗОМ
#ОБ'ЄДНАНІУКРАЇНОЮ

■ ПРЕЗЕНТАЦІЯ ХУДОЖНЬОГО АЛЬБОМУ

МЕДИКИ ЛІКУЮТЬ ТІЛО, А МИТЦІ – ДУШУ

4 лютого в Художньому музеї під егідою Харківської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України відбулася презентація художнього альбому Володимира Коробчанського «Буття: єдність Віри, Науки і Мистецтва».

На творчий захід завітали представники медичної спільноти, Художнього музею, видавництва, профспілки та палкі шанувальники таланту Володимира Олексійовича.

На початку презентації було зазначено, що вже другий рік поспіль музей розпочинає свої культурні програми у партнерстві з Профспілкою організацією співробітників охорони здоров'я, зокрема з Харківським національним медичним університетом, яскравим представником якого є саме Володимир Коробчанський.

На адресу митця лунали вітання від багатьох присутніх, а розпочала їх директорка Художнього музею Валентина Мизгіна, яка наголосила, що медики завжди приваблюють неординарністю, креативністю і глибоким філософським змістом своїх робіт. «Поруч із приголомшливою і потрібною місією лікаря, Во-

лодимир Олексійович виявився ще й людиною мистецтва, якій цікавий увесь світ. І це вдало гармонізує його особистість, адже медики лікують тіло, а митці – душу. І не випадково книга називається «Буття: єдність Віри, Науки і Мистецтва», тому що одне без іншого по-справжньому існувати не може», – підкреслила пані Валентина.

Під час заходу заступниця голови Харківської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України Тетяна Пустовоїт вручила Почесну грамоту професору Володимиру Коробчанському за особистий внесок у популяризацію художньої творчості, відданість справі та участі в заходах образотворчого мистецтва Харківського регіону.

Під час презентації художнього альбому, який до речі був ініційований до видання саме Художнім музеєм, пан Володимир наочно продемонстрував, які твори потрапили до альбому і як вони створювалися. Також Володимир Олексійович подарував музею одну зі своїх картин.

Вікторія Захаревич

ЮВІЛЯРИ

У січні свій ювілей святкують: провідна бібліотекарка сектору культурно-просвітницької роботи та МБА відділу обслуговування науковою літературою Наукової бібліотеки **Віра Іванівна Агатська**, доцент кафедри стоматології дитячого віку та імплантології **Оксана Миколаївна Бабай**, професор кафедри клінічної фармакології та внутрішньої медицини **Олександр Миколайович Біловол**, сторож корпусу «А» **Микола Вікторович Бородкін**, лаборантка кафедри гігієни та екології № 1 **Наталія Петрівна Вишневська**, старша інспекторка студентської канцелярії навчально-методичного відділу **Аліса Михайлівна Гречаніченко**, прибиральниця службових приміщень УЛК **Ганна Пилипівна Дроботій**, доцент кафедри неврології **Олександр Ростиславович Єскін**, провідна інженерка служби по організації, експлуатації та ремонту автотранспорту **Галина Миколаївна Калмикова**, буфетниця їдальні **Наталія Георгіївна Карбовська**, асистентка кафедри анатомії людини **Тамара Федорівна Карпак**, прибиральниця службових приміщень гуртожитку № 2 **Катерина Федорівна Кириченко**, асистент кафедри хірургії № 3 **Максим Сергійович Котовщиків**, сторож гуртожитку № 5 **Андрій Іванович Клименко**, асистентка кафедри неврології **Євгенія Володимирівна Лекомцева**, фахівчиня з діловодства загального відділу **Марина Володимирівна Луценко**, лаборантка кафедри гістології, цитології та ембріології **Наталія Василівна Малишко**, методист Центру дистанційного навчання **Сергій Іванович Маровтій**, заступниця директора Наукової бібліотеки **Оксана Анатоліївна Неговелова**, доцентка кафедри патологічної анатомії **Ольга Анатоліївна Омельченко**, лікарка-гастроентеролог гастроентерологічного кабінету **Олена Миколаївна Осика**, завідувачка неврологічного відділення **Лілія Анатоліївна Полякова**, асистентка кафедри акушерства, гінекології та дитячої гінекології **Нателла Шаміліївна Рогачова**, слюсар-сантехнік експлуатаційно-технічного відділу **Анатолій Семенович Савельєв**, професорка кафедри пропедевтики внутрішньої медицини № 2 та медсестринства **Жанна Дмитрівна Семидоцька**, молодша медична сестра Центру комбінованих методів лікування онкологічних захворювань **Світлана Володимирівна Семенович**, завідувач кафедри загальної хірургії **Василь Олексійович Сипливий**, професор кафедри інфекційних хвороб **Вадим Олександрович Терьошин**, старший викладач кафедри суспільних наук **Олексій Володимирович Троценко**, професор кафедри хірургії № 2 **Станіслав Іванович Шевченко**, акушерка гінекологічного кабінету **Валентина Іванівна Шинкаренко**, асистентка кафедри хірургічної стоматології та щелепно-лицевої хірургії **Валентина Павлівна Шиян**, професор кафедри офтальмології **Олександр Васильович Яворський**, операторка комп'ютерного набору Медичного фахового коледжу **Олександрія Вячеславна Яковлева**.

У лютому свій ювілей святкують: провідна економістка **Наталія Леонідівна Бондаренко**, чергова по гуртожитку № 6 **Світлана Володимирівна Борзенкова**, завідувач кафедри хірургії № 1 **Валерій Володимирович Бойко**, доцентка кафедри медичної генетики **Олена Валеріївна Бугайова**, провідна економістка планово-фінансового відділу **Любов Вікторівна Букіна**, доцентка кафедри терапевтичної стоматології **Людмила Василівна Воропаєва**, молодша медична сестра відділення фізіотерапії та реабілітації **Ніна Антонівна Грібова**, доцент кафедри загальної хірургії **Сергій Володимирович Грінченко**, лаборантка кафедри біологічної хімії **Ганна Ігорівна Колеснік**, лаборантка кафедри пропедевтики внутрішньої медицини № 2 та медсестринства **Клавдія Дмитрівна Корнієнко**, доцентка кафедри внутрішньої медицини № 3 та ендокринології **Наталія Миколаївна Котовщикова**, буфетниця їдальні **Лариса Володимирівна Кохацька**, молодша медична сестра неврологічного відділення **Олена Василівна Крамська**, підсобний робітник інформаційно-обчислювального центру **Олексій Миколайович Лихо**, сторож гуртожитку № 4 **Надія Миколаївна Отрохова**, заступник директора з організаційно-методичної роботи Університетської клініки ХНМУ **Олександр Миколайович Павлов**, директорка Музею історії **Жаннета Миколаївна Перцева**, доцентка кафедри акушерства та гінекології № 1 **Ірина Юріївна Плахотна**, старша лаборантка кафедри іноземних мов **Валентина Іванівна Сівцева**, столяр гуртожитку № 5 **Володимир Миколайович Соколов**, фельдшерка-лаборантка клініко-діагностичної лабораторії **Валентина Ігорівна Сушкова**, професор кафедри анатомії людини **Анатолій Олександрович Терещенко**, сторож головного учбового корпусу **Вячеслав Миколайович Третяков**, робітник з комплексного обслуговування й ремонту будинків **Олексій Дмитрович Чорний**, доцентка кафедри педіатрії № 2 **Катерина Костянтинівна Ярова**.

АРТ
Терапія

«Медичний університет»

Регістр. свідоцтво ХК № 2098 – 839 ПР від 05.03. 2014 р.

Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції : 61022, Харків, пр. Науки, 4.**Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707 73 60****e mail:** info@knuu.edu.ua**www.knuu.kharkov.ua**

Підписано до друку 22.01.2020. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 8. Обл. вид. арк. 8,5.

Тираж 500 прим. Зам. № 01/22.

Видання підготовлено та надруковано

у ТОВ ВПП «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Науки, 40,

www.kontrast.kh.ua

Регістраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000

За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редакторка В. Захаревич**Коректорки М. Тарасенко, Є. Рубцова**